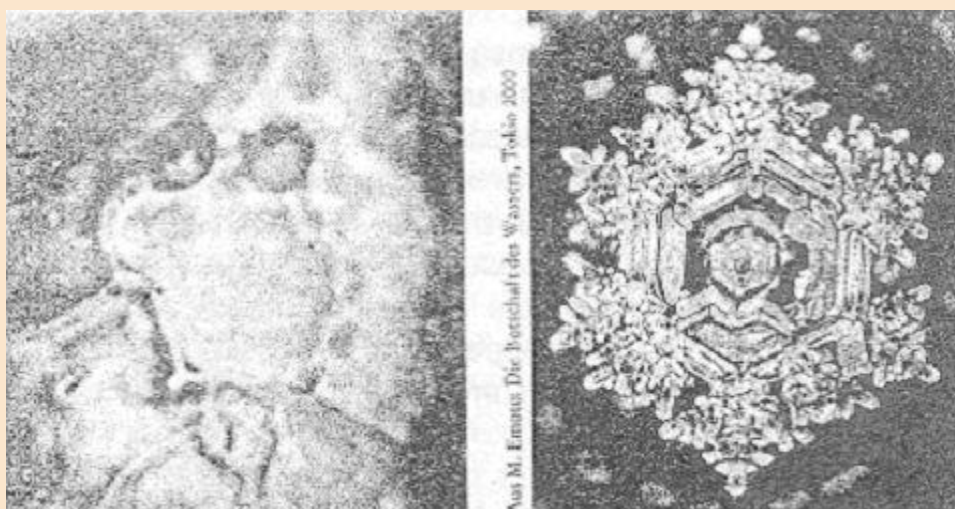

Ingo Hoppe KATRS CILVĒKS IR MAGS

Pasaules garīgo dziednieku 5. kongress 2002. gadā Bāzelē/Šveice

Oficiālās medicīnas pārstāvji var to atzīt vai neatzīt, bet vairāk kā simts dziednieku, ārstu un zinātnieku no 13 valstīm savos priekšlasījumos, semināros un demonstrējumos pārliecinoši parādīja, ka cilvēkiem piemīt spēja ar garīgu aktivitāti maģiski ietekmēt matēriju un noteiktos gadījumos dziedināt slimības. Sevišķi skaisti un pārliecinoši to varēja parādīt Masaru Emoto (Japāna), kas pēta ūdens spēju nest informāciju un neskaitāmos eksperimentos veidojis visai iespaidīgas ūdens kristalizācijas ainas. Kreisais attēls rāda ūdens uzņēmumu no ezera pie Fujivaras dambja pirms eksperimenta; labais attēls rāda tā paša ezera ūdeni tieši pēc eksperimenta, kurā ūdeni ietekmēja vienu stundu ilga virspriestera Reverenda Kato Hoki lūgšana.

Mēs zinām, ka dziedinošie līdzekļi bieži tiek gatavoti ar ūdeni, mēs zinām arī to, ka cilvēks pastāvīgi lieto ūdeni un 70% cilvēka organisma sastāv no ūdens, tādēļ var iedomāties, kādas "garīgas dziedināšanas" iespējas slēpjas cilvēkā.

Smadzeņu pētījumi apliecina valdorfpedagoģiju

Ne tikai augsti apdāvināti priesteri var darboties maģiski. Ikviens cilvēks to dara pastāvīgi, lai gan lielākoties pats to neapzinās. Arī to šodien jau var pierādīt ar visdažādākajiem zinātniskiem mērījumiem, izmantojot vismodernākos tehniskos līdzekļus. Diplomēts fiziķis Ginters Hafelders, Štutgartes "Komunikācijas un smadzeņu pētniecības institūta" vadītājs, piemēram, ar EEG spektrālās analīzes (viņa paša tālāk izstrādātās parastās elektroencefalogrāfijas) palīdzību var pierādīt fizioloģiskas izmaiņas ne tikai dziednieku un pacientu smadzenēs garīgas ārstēšanas laikā, bet arī parastiem cilvēkiem viņu ikdienas darbībā, piemēram, skolotājiem un skolēniem. Savā ziņojumā kongresam par EEG pētījumiem ar skolotājiem un skolēniem viņš apgalvoja, ka skolotājs jau ar savu iekšējo nostāju vien lielā mērā ietekmē skolēnu smadzeņu darbības produktivitāti, ko varot arī izmērīt. Viņš stāstīja par kādu eksperimentu, kas tika veikts ar diviem skolotājiem un vienu skolēnu. Vienam skolotājam tika pateikts, ka viņam būšot darīšana ar kādu ļoti apdāvinātu bērnu, kamēr otram skolotājam tika pateikts, ka bērns, ar kuru viņam būs jāstrādā, nāk no palīgskolas. Pirmajā gadījumā izrādījās, ka skolnieks ļoti viegli varēja atrisināt piedāvāto uzdevumu, turpretī otrajā gadījumā EEG mērījumi parādīja, ka skolotājs, jau tikai ienākot telpā, kurā sēdēja skolēns, vēl pirms jebkāds uzdevums vispār tika piedāvāts, izraisīja skolēna smadzenēs masīvu

mulsumu, tā saucamo beta svārstību līmenī (14 - 30 herci), ar ko saistīta baiļu blokāde, tā kā skolēns nemaz nevarēja atrisināt uzdevumu vai arī varēja tikai ar lielām grūtībām. Beta līmenis atbild par loģisko domāšanu, aktīvu uzmanību, uz āru vērsto koncentrāciju, un tādēļ tā ir saistīta ar skolēnu produktivitātes spējām.

Šis atziņas mudināja skolotājus un terapeitus pavisam apzināti pievērst uzmanību tam, lai konstruktīvi veidotu savas domas un izvēlētos vārdus, it sevišķi pacientu tuvumā, jo pirmām kārtām miega apziņai pakļauto delta viļņu jomā notiek intensīva "neverbālo domu un informācijas nodošana, un konstruktīvas domas starp ārstu un pacientu tiek pārnestas tāpat, kā tādas, kas nelabvēlīgi ietekmē pacienta motivāciju". Citiem vārdiem sakot: "No manām tīrām jūtām un domām pasaule gūst tādu pat labumu, kā no manas labvēlīgas izturēšanās... Man jāatzīst, ka manas jūtas iedarbojas tāpat, kā manas roku kustības," – teica Rūdolfs Šteiners 20. gadsimta sākumā.

Ginters Hafelders ar savu institūtu ir veicis plašus pētījumus par dažādiem ārstēšanas paņēmieniem un skolu sistēmām, tai skaitā arī par antroposofisko ārstēšanas veidu un valdorfpedagoģiju. Skolu pētījumos institūts ir veicis mērījumus ar tūkstošiem dažāda vecuma skolēniem no visdažādākajām skolām. Šo pētījumu rezultāti parādīja, ka ar parasto skolās pieņemto mācīšanos tiek trenētas gandrīz vienīgi kreisās smadzeņu puslodes spējas, kamēr labās puslodes talanti - radošās spējas un kompleksās uztveres spēja - "ar pievēršanos vienīgi seriālai zinību satura aptveršanai un aptaustīšanai" tiek ierobežoti. Tādēļ pēc institūta viedokļa "jāpārbauda dažādas mācību metodes, to iedarbības pakāpe un kvalitāte uz abām puslodēm, lai nepieļautu tādu situāciju, ka ar vienpusīgu mācību metožu izvēli veselām skolēnu grupām tiek traucēta domāšanas struktūru veidošanās. Te būtu jāpievērš uzmanība ne tikai mācību procesam, bet arī skolas telpu ārējam izskatam. Piemēram, tikai izmainot apgaismojumu klasēs, viena mēneša laikā pierādāmi uzlabojās skolēnu izturēšanās, aktivitāte mācību procesā un panākumi. Mācībās atpaliekošie un hiperaktīvie bērni kļuva mierīgāki un daļēji pārvarēja mācību problēmas. Ja turklāt tiek nomainīta sienu krāsa, šie rezultāti pastiprinās vēl apbrīnojamāk. Arī slimības biežums samazinās par divām trešdaļām. Hafelders, kurš jau noturējis kursus par šo tēmu valdorfskolotāju izglītošanas iestādēs, uz savu pētījumu pamata nonācis pie pozitīva valdorfskolu pedagoģiskās koncepcijas vērtējuma.

Maģiska dziedināšana bez garazinātnes

Tam, kurš pēc šī *psi* kongresa vēl šaubās par "garīgās dziedināšanas" efektivitāti, diez vai vairs var palīdzēt. Pēdējā laikā visā pasaulē ir veikts tik milzīgs daudzums zinātniski visnotaļ pamatotu eksperimentu laboratorijas apstākļos, kas pilnībā apliecina dziednieku spējas, ka par to varētu rīkot nedēļām ilgus seminārus un eksperimentu demonstrācijas?. Katrā ziņā kongresā tas notika trīs dienas pēc kārtas. Tam var pievienot neskaitāmus veiksmīgas pacientu, kam oficiālā medicīna nav varējusi palīdzēt, dziedināšanas piemērus. Šos gadījumus apstiprina arī paši oficiālās medicīnas pārstāvji. Un tomēr pārsteidza tas, ka trešajā kongresa dienā, kuras moto bija "saprast dziedināšanu", gandrīz nemaz netika piedāvātas ezotēriskas zināšanas. Visas tās daudzās garazinātnes atziņas, kas mums šodien ir pieejamas, un ne tikai pateicoties Rūdolfram Šteineram, proti, par dziļāku cilvēka saistību ar kosmosu, atziņas par karmas un slimību saistību, par planētu un Zodiaka zvaigznāju, dievišķo hierarhiju dziedinošiem spēkiem utt., tas viss gandrīz nemaz netika skarts.

Šī izpratne aprobežojās, kā to bieži vien var vērot *New-Age* kustībā, ar gandrīz vai mehānisku, lūgšanai līdzīgu kāda pavisam banāla un vienlaicīgi absolūti materiālistiska šablona atkārtotību, kas, neviena neapšaubīts, tika pasludināts par visu ezotērisku virzienu un visu reliģiju pieļaujamas pamatojumu un par apmierinošu visu garīgās dziedināšanas veidu izskaidrojuma modeli, it kā runa būtu par kādu pašu par sevi saprotamu patiesību. Donalds Rotšijs (*Donald Rūetschi*), mediķis, dziedinātājs un medijs formulēja to šādi: lai arī dažādas pasaules uzskatu sistēmas un reliģijas to sauc dažādos vārdos, vai tas ir Dievs, garīga gaisma, mīlestība, augstākās svārstības, Brahma, Hi vai Allāhs, principā tas ir viens un tas pats, proti, tā ir "enerģija". Šī enerģija esot visur un vienmēr. Dziedinātājs esot tikai "kanāls", kam pirmām kārtām esot jāmācās ļaut šai enerģijai netraucēti plūst caur sevi. Tā kā šī enerģija visu virzot un pati zinot, kam jānotiek, lai notiktu dziedināšana, tad arī šajā ziņā gan dziedinātājs, gan pacients esot tikai kanāli, kuriem pašiem nekas neesot jāsaprot un nekas neesot jādara; viņu uzdevums esot vienīgi absolūti vaļsirdīgi atvērties enerģijas plūsmam un uzticēties tai, tad dziedināšana notikšot "pati par sevi".

Protams, arī *New-Age* kustībā, ko trāpīgāk varētu nosaukt par "enerģētisku kustību", ir interesanti izņēmumi, kas distancējas no ezotēriski enerģētiskā redukcionisma (atkāpšanās pagātnē). Šeit būtu minams, piemēram, ģeomantijas eksperts, Zemes un ainavas dziedinātājs Marko Pogačniks. Tomēr nereti tas, kas vispirms izskatās pēc "izņēmuma", patiesībā ir tikai šķietams izņēmums. Ja kāds "garīgs skolotājs" lieto tādus vārdus kā "apziņa", "izziņa", "karma", "eņģelis", "gaišredzība" vai pat "zinātne", tad tas vēl nebūt nenozīmē, ka viņa domāšana un pārdzīvojumi sniedzas pāri ezotēriski enerģētiskā materiālisma līmenim. Ir precīzi jāpārbauda, vai aiz šādiem garīgi skanošiem vārdiem patiešām stāv aptverošas spirituālas zināšanas un pieredze, vai arī tās ir tikai vārdu čaulas, aiz kurām slēpjas "enerģētiskā" domāšana un pārdzīvojumi.

Šī no fizikas pazīstamā materiālistiskā enerģijas teorija, kas rada zinātniskuma iespaidu, tiek sumināta kā "materiālisma pārvarētāja". Tiek radīts iespaids, ka pēc fizikālo eksperimentu parauga veiktie enerģētisko dziedināšanas paņēmieni iedarbības mērījumi var izskaidrot, kas notiek šādas "dziedināšanas" rezultātā. Mērījumi var uzskatāmi parādīt enerģiju ietekmi uz smadzeņu viļņiem, taču līdz ar to tie nebūt neļauj ieskatīties procesos, kas norisinās garīgajā pasaulē. Tāpat nedz hipotētiski fizikālās teorijas par kādu "universālu enerģiju", nedz "strāvas grūdienu enerģijas" sajaušana, nedz vizionārā "gaismas auras" redzēšana vai "garīga skolotāja balss" dzirdēšana un tml. nevar pretendēt uz **pārjutekliskas izziņas** statusu, ar kuras palīdzību var droši atšķirt, kāda veida garīgas būtnes atklājas šādu enerģiju pārdzīvojumos. Pēc maniem vērojumiem un sarunām ar daudziem *psi* dziedniekiem, lielāka daļai no viņiem nevar piedēvēt pārjutekliski gaišredzīgas – vai arī tikai domājošas – izziņas spējas.

Krasu pretpolu daudzu ārstu, fiziķu vai smadzeņu pētnieku ziņojumiem veidoja indiešu mantru dziedātājas Mohānijas Heiteles sapņainie dziedājumi, Dienvidāfrikas piramidās par maiju priesteri iesvētītā šveicieša Norberta Muiga garu piesaukšana vai Karlo Cumšteina šamaniskā bungošana. Rezultātā kongress izvērās par visai savdabīgu rietumu zinātniskuma un arhaiskā transa noskaņu maisījumu, aukstām skaitļu tabulām un aparatūras no vienas puses un nomācoši sentimentālas ezotēriskas sapņainības no otras puses. (Antroposofiskajā terminoloģijā šo maisījumu var raksturot kā polāri pretēju kvalitāšu (luciferiskas un arimaniskas) sadarbību bez cilvēciskā starpniecības).

Radikālas cilvēciskās dvēseles spēju izmaiņas

Pats galvenais kongresa laikā, bija tas, ka visās iespējamās vietās visu laiku ieslēgtas kameras priekšā vai pašiekārtotās, no svešām acīm pasargātās telpās, dažviet izmantojot mērinstrumentus un bieži vien ar publikas meditatīvu atbalstu tika praktiski veikti dziedināšanas seansi. Tur bija pietiekami daudz dziednieku un dziedināšanu meklējošo, kuri izrādīja gatavību nodoties "universālai dziedinošai enerģijai" – un pietiekami bieži arī ar panākumiem.

Visā pasaulē rodas arvien vairāk cilvēku, kuri atklāj sevī dziednieka spējas, un tādu, kuri ar uzticību vērsas pie kāda "garīga dziednieka". Enerģētiskas ezotēriskas kustība draud izvērsties par internacionālu masu kustību. Par to liecina arvien pieaugošā tādu *psi* zvaigžņu popularitāte kā Urijs Gellers, kā arī tādu slavenību kā popzvaigzne Maikls Džeksons. Tādas cienījamās institūcijas kā Harvardas Universitāte un Stenforda pētnieciskais institūts ASV arvien vairāk atzīst *psi* fenomenus un pievēršas to pētīšanai, kā arī daudzus gadus tiek veikti pētījumi militārā jomā. Atbilstošo zinātnisko darbu un publikāciju skaits prestižos laikrakstos acīmredzami pieaug. Harvardas docents Eižens Teilors ir pārliecināts, ka komplementārās un alternatīvās medicīnas (KAM) nozares iznīcinās robežu starp spiritualitāti, psiholoģiju un medicīnu. Vērojot KAM attīstību lielākajās ASV universitātēs un slimnīcās, liekas, ka Teiloram ir taisnība. ASV konsultāciju skaits alternatīvās medicīnas nozarēs jau 1992. gadā pārsniedza konsultāciju skaitu pamataprūpes jomā. Visā pasaulē lielākās slimnīcas reaģē uz šādām attīstības tendencēm līdzīgi. Nozīmīgākais sirds ķirurģijas centrs Ņujorkā "*Columbia Presbyterian Hospital*" par 10 000 000 ASV dolāru ir iekārtojies *Mind-Body* nodaļu, kurā pacienti tiek ārstēti ar meditācijām, mūzikas terapiju, jogu, tai hi utt.; pat atklāto sirds operāciju laikā tiek piedāvāta garīgi enerģētiskā terapija. Arī daudzas citas lielās klīnikas dižojas ar savām *Mind-Body* nodaļām. Interesanti ir tas, ka ne vien augošais pieprasījums mudina klīnikas rīkoties šajā virzienā, bet arī politisks spiediens. Amerikāņu kongress 1991. gadā ir piešķīris 2 000 000 dolāru "*Office of Alternative Medicine*" dibināšanai. Pēdējā laikā OAM ir izaudzis par "*National Center for Complementary and Alternative Medicine*" (NCCAM) ar pētījumu budžetu gandrīz 100 000 000 dolāru. Tā mērķis ir

bioelektromagnētiskās terapijas, garīgi enerģētiskās dziedināšanas, homeopātijas un lūgšanu dziedināšanas pētišana un veicināšana.

Psihologijas profesors Konstantīns Korotkovs (Krievija), kurš gadu desmitiem veic ilgstošus *psi* fenomena pētījumus, isā referātā runāja par "jaunu cilvēciskās attīstības ēru", kas sākās mūsu laikā un izpaužas tādējādi, ka notiek pamatīgs lēciens attīstībā, kura rezultātā cilvēkiem arvien vairāk atklājas paranormālas dvēseles spējas. Profesors ziņoja, ka viņa institūtā jebkurš akls bērns varētu kļūt "redzīgs", pateicoties mentālās apziņas izmaiņai, kā arī varētu attīstīt paranormālas spējas, piemēram, telepātiju.

Arī Rūdolfs Šteiners runāja par būtiskām cilvēcisko dvēseles spēju izmaiņām mūsu laikā, taču viņš uzsvēra, ka ar šo attīstību ir saistītas ne tikai pozitīvas perspektīvas, bet arī lieli kārdinājumi un draudi.

KRISTĪGA DZIEDINĀŠANA

Intervija ar Herbertu Feteru, juvelieru
un konsultantu antroposofiskajā medicīnā

Pēc pārdzīvotā psi kongresā man radās daudzi jautājumi attiecībā uz "garīgo dziedināšanu", ar to saistīto jauno spēju attīstību un pirmām kārtām attiecībā uz ēteriskā Kristus uztveri. Trešajā dienā pēc kongresa man radās izdevība uzdot savus jautājumus Herbertam Feteram, kurš antroposofiskās skološanās ceļā ir attīstījis acīm redzamu pārjutekliskas izziņas spēju. Sarunas gaitā man atklājās daži daudz ko izskaidrojoši aspekti "garīgās dziedināšanas" izpratnei no antroposofijas redzespunkta.

Garīgie pārdzīvojumi bieži netiek ievēroti

- Rūdolfs Šteiners ir runājis par to, ka 20. gadsimta gaitā cilvēce attīstīsies jaunas, pārjutekliskas uztveres spējas. Šīs spējas parādīsies vispirms nedaudziem, bet ar laiku arvien lielākam cilvēku skaitam.

- Jā, šādi cilvēki šodien ir. Sevišķi izteiksmīgi to var redzēt mūsdienu jaunatnē, piemēram, valdorfskolās, kur vienā klasē var atrast līdz trim bērniem, kuri jau no pašas bērnības ir gaišredzīgi. Bet patiesībā daudziem cilvēkiem ir šāda pieredze, tikai viņi bieži vien nepievērš šai pieredzei uzmanību.

- Kā tas notiek?

- Cilvēks ilgāku laiku neatlaidīgi kaut ko pārdzīvo, atceras vai domā par kādu cilvēku un tad pēkšņi viņu satiek, it kā nejauši. Katru dienu cilvēki uztver kaut ko līdzīgu, bet viņi par to nerunā aiz bailēm, ka tiks nepareizi saprasti.

- Kas tie ir par pārdzīvojumiem?

- Kad cilvēki redz kādas būtnes vai paredz notikumus, tie ir pārjutekliski pārdzīvojumi. Piemēram, Jūs pamostaties no rīta un it kā iepriekš pārdzīvojat visu nākamās dienas gaitu tā, ka vēlāk, kad tas patiesi notiek, Jūs to izjūtat kā *déjà vu* ("jau redzētais", franču val.) pārdzīvojumu: "To taču tu jau reiz esi darījis vai redzējis". Gandrīz katram cilvēkam ir šādi pārdzīvojumi, tikai tie netiek pacelti apziņā.

- Kādiem pārdzīvojumiem vajadzētu pievērst uzmanību, lai apzinātos šīs lietas?

- Var, piemēram, kā jau teikts, pievērst uzmanību tādiem pārdzīvojumiem dienas gaitā, kuros jūs jūtat: "To taču tu reiz jau esi pārdzīvojis". Tas noteikti ir pārdzīvojums, kurā uzspīd kaut kas garīgs. Sliekšņa Sargs no rīta paver kādu lodziņu garīgajā pasaulē tā, ka cilvēks var tajā ieskatīties.

Ir ievēriības vērts, cik augstu Rūdolfs Šteiners vērtē šīs jaunās spējas rašanos, ar ko cilvēks dabiskā ceļā iemācīsies uztvert ēterisko pasauli. Viņš saka, piemēram: "Mūsu laika svarīgākais notikums ir dziļas pārmaiņas cilvēka dvēseles spēju jomā" (GA 118).

- Kādēļ šis notikums ir tik svarīgs?

- Tas ir tāds notikums, kura ietekmē cilvēks sāk pamosties savā dvēselē un līdz ar to viņš tiek atraisīts (*wird entbunden*), var arī teikt, ka viņš it kā piedzimst no jauna. Kamēr mēs esam dvēseliski cieši saistīti ar savu ķermeni, mēs dzīvojam savā ikdienas apziņā. Man ir savas gaitas, es atbildu par šo un to, man jāaiziet uz veikalu utt. Patiesībā mani nepārtraukti dzen mana atbildības sajūta vai mani priekšstati. Bet tagad dvēsele tiek atbrīvota no šīs saistības, tā tiek atraisīta no virspusējas ikdienas apziņas. Rezultātā cilvēks var dziļāk ieiet savā dvēselē, jo ķermenis vairs netur to sev piesietu. Šis ceļš ir tēlaini aprakstīts Kristiāna Rozenkreica "Ķīmiskajās kāzās": tur, kur cilvēki ir sagūstīti tornī, no kura viņi pēc tam tiek atbrīvoti. Tā ir dvēseles atbrīvošanās no pašas ķermeņa.

- Kur ikdienā var ieraudzīt šīs pieredzes ēterisko kvalitāti?

- To Jūs vislabāk varat redzēt tur, kur domā ne tikai par materiālām lietām un atbilstoši tam dzīvo. Protams, mums ir nepieciešama arī ar ikdienu saistītā domāšana un sajūtas, bet tajā mēs vismazāk pārdzīvojam ēteriskas kvalitātes, jo esam vēl pārāk piesieti pie sava ķermeņa. Dzīvo ēterisko, kristīgo elementu mēs pārdzīvojam pirmām kārtām kultā, piemēram, eiritmijā. Ar eiritmiju sākas kults.

- Tātad tur, kur mēs sākam uztvert sevī augstāko cilvēku?

- Jā.

- Rūdolfs Šteiners runā saistībā ar Kristus ēterisko "atgriešanos" mūsu laikā arī par Damaskas notikumu (Ap.d. 9:3-20).

- Damaskas notikums atkārtosies un tad arī izplatīsies arvien plašāk. Te ir runa par iesvētīšanas pakāpēm. Es teiktu, ka cilvēces kristianizācijas gaitā šo Damaskas notikumu piedzīvos gandrīz katrs cilvēks.

"Garīgās dziedināšanas" kārdinājumi un bīstamība

- R. Šteiners arvien brīdina arī par to, ka šī jauno dvēseles spēju rašanās ir saistīta ar lieliem kārdinājumiem, pārbaudījumiem un varenām krīzēm. Tādēļ tas būšot lielās izšķiršanās laiks.

- Tie ir kārdinājumi, kas noved pie krīzes. Jo tālāk cilvēks virzās savā attīstībā, jo brīvāks viņš kļūst. Attīstīties uz priekšu vienmēr nozīmē brīvības pieaugumu, savukārt brīvība vienmēr nozīmē izvēles iespēju starp labo un ļauno. Tādēļ cilvēku piemeklē arvien jauni kārdinājumi. Ņemsim, piemēram, materiālismu. Tā ietekmē cilvēks pēkšņi nokļūst pavisam jaunu kārdinājumu varā. Viņš, piemēram, kļūst par multimiljonāru un pēkšņi jūt: "Es varu iekarot pasauli". Vai arī ņemsim narkotikas: "Man vairs nav vajadzības mocīties ar meditācijām. Es ieņemu vielu un redzu garīgo pasauli". Protams, izkropļotā veidā. Manuprāt, mūsu laika lielākais kārdinājums ir tieši tas, ka cilvēku rīcībā ir jauni spēki un viņi tos izmanto, lai gan īsti nesaprot, kā ar tiem apieties. Viņi, piemēram, jūt, ka no viņu rokām plūst dziedinošs spēks, un saka sev: "Visur ir Kristus" un ļauj šim spēkam plūst citā cilvēka, it kā lai viņu dziedinātu, bet viņi neredz šī cilvēka karmu, tādēļ viņi nezina, vai ar to, ko viņi dara, viņi paveic ko labu vai tieši ļaunu.

- Šī gada psi kongresā varēja satikt daudzus cilvēkus, kuriem piemīt šādas spējas. Šis dziedināšanas veids tiek plaši izmantots New-Age kustībā. Kas tie ir par spēkiem?

- Lielākoties tie ir vecie spēki, t.i., garīgas būtnes no pagājušiem laikiem uz mācās cilvēkiem un dāvina viņiem šos spēkus. Dažreiz tie ir arī spirituālas attīstības ceļā iegūtie spēki, taču tos tomēr nedrīkstētu izmantot tīkmēr, kamēr cilvēks tos pilnīgi neizprot.

- Vai enerģijas, svārstības utt., par kurām runā šie cilvēki, ir ēteriskie spēki?

- Tie var būt ēteriskie, tie var būt astrālie, tie var būt visdažādākie spēki. Problēma ir tā, ka cilvēki paši tos neizprot un tādēļ tie nav kristīgi (*nicht durchchristet*). Cilvēki kļūst par vergiem tādēļ, ka ļauj šiem spēkiem plūst caur sevi, nezinot, kurš (*wer*) caur viņiem plūst. Tie var būt gan kristīgie, gan antikristīgie spēki.

- Vai ir iespējams, ka antikristīgie spēki dziedina?

- Jā, protams. Antikrists var arī atdzīvināt mirušos.

- *Kas ir tas, kas padara lietu par kristīgu?*

- Tā ir apziņa. Tā ir cilvēka spēja ar Rūdolfa Šteinerja aprakstītās pārjutekliskās izziņas spējas (imaginācijas, inspirācijas un intuīcijas) palīdzību trīskārši iekšēji uztvert kādu būtni, proti, imaginatīvi, inspiratīvi un intuitīvi. Pat tad, ja jūs varat redzēt kādu būtni, piemēram, Ercenģeli, ar imaginatīvo apziņu, jūs tomēr vēl nezināt, vai tā ir kristīga, luciferiska vai arimaniska būtne. Droši jūs varat to atšķirt tikai ar intuīcijas palīdzību.

- *Tātad, tikai zināšanas par to, ar ko un kālab es ar šiem spēkiem strādāju, ienes manā darbībā kristīgo elementu?*

- Jā, tas ir kristīgi.

- *Un turklāt man jābūt zināšanām par karmu, lai varētu spriest par to, vai es vispār drīkstu dziedināt, vai tas vispār ir karmas ziņā, ka es esmu tiesīgs viņu dziedināt?*

- Jā! Cilvēki ļauj dziedniekiem "rakņāties" savās ēteriskajās un astrālajās miesās. Tas var palīdzēt uz īsu brīdi, bet pēc trim, četrām dienām viņi bieži vien ir iekšēji sagrauti vēl vairāk kā līdz šim.

Mākslas loma dziedināšanā

- *Tātad, tiem daudziem dažādiem garīgiem dziedniekiem, kuri mūsdienās parādās pirmām kārtām New-Age kustībā, principā vajadzētu atteikties no savas dziedinošās darbības, kamēr viņi nevar to darīt pilnīgi apzināti?*

- Bībelē ir teikts, ka mūsu laikā uzstāsies daudzi "neistie Kristi". Tas notiek visur, kur šos spēkus nevar apzināti aprakstīt. Pieņemsim, ka es atnāku pie Jums kā pie dziednieka, un Jūs gribētu mani dziedināt. Tad es Jums pirmām kārtām jautātu: "Kas tas ir par spēku, kas grib mani caur Jums dziedināt?" Es gaidītu no Jums apzinātu šī spēka aprakstu. Turklāt es gaidītu, lai Jūs uzskatāmi parādītu man šo spēku ar mākslas līdzekļiem, piemēram, ar eiritmijas, runas vai juveliermākslas palīdzību. Ja Jūs man teiksit, ka tas ir Ercenģeļa Gabriela vai Ercenģeļa Rafaela spēks, kas mani caur Jums dziedināšot, es palūgtu vispirms parādīt man šo spēku mākslinieciski. Un tikai tad, kad es redzētu Ercenģeli Jūsu izpildījumā, es ļautu Jums sevi dziedināt. Taču pirms tam es vēl pārbaudītu, vai Jūs esat attīrījis savu astrālo miesu, jo arī tad, ja cilvēkam piemīt augstākas spējas, dziedināšanas procesā viņš pārnes uz pacientu savas astrālās miesas sārņus. Es esmu piedzīvojis tādus gadījumus, kad cilvēki ir dziedinājuši citus cilvēkus un izdziedinātajiem pēc tam nedēļām ilgi nācās cīnīties ar dziednieka astrālo miesu sevi.

- *Ja Jūs būtu piedalījies šajā psi kongresā, vai Jūs būtu pateicis tur sanākušiem dziedinātājiem, ka viņiem vispirms vajadzētu veikt apzinātu izziņas darbu?*

- Nē, nē. Es ļautu viņiem darīt to, ko viņi uzskata par pareizu. Parasti šie cilvēki arī nepieņem nekādus iebildumus. Ja kāds man jautātu, es, protams, pievērstu viņa uzmanību tam, ar ko viņa darbība draud. Tomēr var teikt, ka bez zināšanām par eiritmijai pazīstamiem kosmiskiem likumiem neviens nevar sasniegt pilnu apziņu šajā dziedniecības procesā. Kurš nevar parādīt šīs būtnes, tas, lai arī var tās sajūst, taču nezina, ko viņš jūt. Viņš zina tikai vienu: te darbojas spēki un enerģijas.

- *Psi dienu gaitā es esmu runājis ar vienu daudzkārt medicīniski pārbaudītu dziednieku un vaicāju viņam, vai viņš varētu precīzāk aprakstīt, kas īsti notiek dziedināšanas procesā un ko viņš no tā var uzzināt. Viņš man atbildēja, ka pēc dziedināšanas nemaz nevarot atcerēties, ko viņš iekšēji ir veicis. Viņš dziedina, būdams transā...*

- Tas ir tīrais medijs. Viņam nav ne jausmas, kas tā ir par būtni, kas caur viņu darbojas. Viņš atdod savu Es, un tas tiek saplosīts. Būtībā tas ir traģisks gadījums. Tie ir nepareizie iesvētīšanas ceļi.

- *Pastāv ne tikai tādi ekstremāli dziedināšanas gadījumi transā. Ir arī dziednieki, kuri strādā apzinātāk. Tādiem cilvēkiem bieži piemīt ļoti simpātiska mīlestības spēja, ar kuru viņi strādā ar pacientu.*

- Ja tā ir tīra mīlestība bez apziņas, tad ar to ir par maz. Šodien īsta mīlestība atklājas kā apziņa. Ir tik brīnišķīgi, tik mīli cilvēki, bet viņiem ir par maz apziņas. Šeit mīlestībai vispirms jāpārtop apziņā, lai attīstība varētu iet tālāk.

Kristīga dziedināšana notiek tikai tad, kad slimajam vispirms tiek uzdots pirmais Kristus jautājums: "Vai tu gribi tapt dziedināts?" Otrs Kristus jautājums: "Kāds ir tavas slimības cēlonis?" Ja cilvēks pats nezināja šo cēloni, Kristus viņam to teica. Tātad abiem, pacientam un dziedniekam, ir apziņa par slimību un par slimības cēloni.

- *Daudzi dziednieki patiešām arī jautā par slimības cēloni. Tā bieži tiek meklēti traumatiskie bērnības pārdzīvojumi, kuros tiek saskatīts cēlonis vēlākajām slimībām.*

- Tā ir moderna slimību psiholoģija, kas meklē slimības cēloni bērnībā, taču tā nejauc, kādēļ bērnam tas bija jāpārdzīvo? Mums jāzina, ka bērns savas attīstības gaitā piedzīvo savu pagājušo dzīvju atspoguļojumu. Ja cilvēkam ir smaga bērnība un jaunība, tad cēlonis tam jāmeklē agrākajās dzīvēs.

Iejaukšanās karmā

- *Citiem vārdiem: cēloņu izziņāšanai būtībā vienmēr jābūt arī karmas izziņāšanai: attiecībā uz pagājušām dzīvēm vai arī attiecībā uz nākamo karmu, kas iedarbojas tagadnē no nākotnes?*

- Mēs nevaram runāt par dievišķo, neņemot vērā arī šo dimensiju. Kādēļ vienam cilvēkam ir laba un citam grūta bērnība? Kur paliek dievišķais taisnīgums? Skatoties no karmas redzespunkta, ar katru bērnu notiek tikai tas, ko viņš pats sev ir radījis ar saviem pagājušajiem darbiem.

Tādēļ cilvēki, kuri strādā ar jaunām gaišredzības spējām un enerģijām, bet nav izveidojuši karmisku apziņu, īstenībā sajauc karmu un tādējādi noved pie vēl sliktākas situācijas nekā līdzšinējā.

- *Vai tāda karmas sajaukšana nenotiek arī oficiālajā medicīnā cilvēku neapzinātās patvaļas dēļ, proti, iejaucoties slimības procesā ar stipriem medikamentiem?*

- Ne tādā mērā. Attiecībā uz šīm dziļākajām sakarībām oficiālā medicīna ir daudz neitrālāka. Ar saviem medikamentiem un to blakus efektiem tā var kaitēt fiziskai miesai, bet tā nevar izjaukt ēterisko miesu, jo tā nevar strādāt nedz enģeļu, nedz ercenģeļu pasaules jomā. *Psi* dziedniekiem tas ir pavisam citādāk: viņi iet vienu pakāpi augstāk un tur izjauc pasaules.

- *Izjauc?*

- Jā, noteiktā mērā izjauc, jo viņi neapzināti iedarbojas uz šo pasauli dabisko attīstības gaitu. Tā rezultātā caur dziedniekiem šajās jomās var nelikumīgi ielavīties citas būtnes, kuras tām nepieder, un, pateicoties tam, cilvēkiem, caur kuriem un kuru dēļ tas notiek, tiek laupīta viņu patība tā, ka beigās viņi vairs nav viņi paši. Tātad tas, kas sākas šeit, ir sliktāks nekā tas, ko nodara oficiālā medicīna.

- *Vai var teikt, ka šie cilvēki pa īstam izjauc pacientu ētermiesu?*

- Nē, viņi to izmaina tādējādi, ka piešķir tai citu karmisku jēgu un līdz ar to citu likteņa virzienu.

Iejaukšanās Es-apziņā

- *Vai tādos gadījumos caur šādiem cilvēkiem darbojas noteiktas garīgas būtnes, kuras ir ieinteresētas pagriezt šo karmisko jēgu citā virzienā?*

- Jā gan. Iedomājieties, ka šāds cilvēks darbojas jūsu ēteriskajā miesā! Jūsu ētermiesu tiek paplašināta un, pateicoties tam, jūs jūtaties ļoti labi. Bet kas tagad „sēž” Jūsu ēterā? Tagad Jūsos taču ir ēters no kāda cita, nevis vairs Jūsu paša ēters! Un pavisam citādi ir tad, ja Jūs pareizi strādājat pie eiritmijas. Šajā gadījumā Jūs paplašināt savu ēterisko miesu ar savu Es apziņu tā, ka Jūsu ēteriskā miesa un Jūsu Es apziņa pieaug vienādā mērā. Līdz ar to viss process tiek kristianizēts tādēļ, ka Jūs paplašināt savu ēterisko miesu tikai tik daudz, cik Jūsu Es apziņa var iet tam līdz. Tas ir veselīgs ceļš.

Ja cilvēks nav skolojis savu apziņu ar eiritmiju, viņš nevar atšķirt Kristu no Antikrista. Pajautājiet kādam *psi* dziedniekam, lai viņš apraksta atšķirību starp Antikristu un Kristu! Šie abi ir līdzīgi kā brāļi. Būtisks atpazīšanas kritērijs ir šāds: Antikrists dod cilvēkam spējas, bet atņem viņam Es, kamēr Kristus stiprina cilvēka Es.

- *Caur apziņu...*

- Caur apziņu. Turpretī Antikrists izslēdz apziņu un dāvina cilvēkam spējas, kuru viņam nav Es apziņā. Vai Jūs redzat starpību?

- *Jā, Apokalipsē taču ir runa par to, ka Antikrists, vai labāk teikt: Antikrista pārstāvis, arī parādīsies kā persona?*

- Jā, pašlaik ir viņa laiks.

Ingo Hoppe "Jeder Mensch ein Magier", "Das Goetheanum" 4/2002.

"Christliches Heilen durch erkennendes Bewusstsein", Interview mit Herbert Vetter; "Das Goetheanum" 4/2002.